

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 47/2022
02.02.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Драгана Аћимовића и Радмиле Драгичевић-Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Миломира Петровића, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези става 1. Кривичног законика у вези кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног Миломира Петровића, адвоката Димитра Крстева и адвоката Моме Брајовића, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Јагодини К.бр.48/20 од 09.06.2021. године и Апелационог суда у Крагујевцу КЖ1 723/21 од 03.12.2021. године, у седници већа одржаној дана 02.02.2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосновани захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног Миломира Петровића, адвоката Димитра Крстева и адвоката Моме Брајовића, поднети против правноснажних пресуда Вишег суда у Јагодини К.бр.48/20 од 09.06.2021. године и Апелационог суда у Крагујевцу КЖ1 723/21 од 03.12.2021. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног **ОДБАЦУЈУ** као недозвољени.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Јагодини К.бр.48/20 од 09.06.2021. године окривљени Миломир Петровић је оглашен кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези става 1. КЗ у вези кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 1. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 7 (седам) година у коју му се урачунава време лишења слободе од 09.10.2018. године до 07.12.2018. године (погрешно означено до 07.12.2028. године). Према окривљеном је изречена мера безбедности забрана управљања моторним возилом „Е“ категорије у трајању од 5 (пет) година рачунајући од дана правноснажности пресуде, с тим да се време проведено на издржавању казне затвора не урачунава у време трајања изречене мере.

Истом пресудом окривљени је обавезан да плати суду на име паушала износ од 10.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Одређено је да трошкови кривичног поступка падају на терет окривљеног и да ће се о њиховој висини одлучити посебним решењем. Оштећене АА и ББ, малолетни оштећени ВВ и малолетни оштећени ГГ и ДД, чији је законски заступник мајка ЂЂ су ради остваривања имовинскоправног захтева упућени на парнични поступак.

Решењем Вишег суда у Јагодини К.48/20 од 09.09.2021. године исправљена је пресуда Вишег суда у Јагодини К.бр.48/20 од 09.06.2021. године и то тако што у изреци пресуде на страни 4 где погрешно стоји: „сходно члану 63. КЗ окривљеном Миломиру Петровићу ће се у казну затвора урачунати време лишења слободе и то од 09.10.2018. године до 07.12.2028. године“, треба да стоји: „сходно члану 63. КЗ окривљеном Миломиру Петровићу ће се у казну затвора урачунати време лишења слободе и то од 09.10.2018. године до 07.12.2018. године“, док у осталом делу пресуда остаје непромењена.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу КЖ1 723/21 од 03.12.2021. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Јагодини и бранилаца окривљеног Миломира Петровића, па је потврђена пресуда Вишег суда у Јагодини К.бр.48/20 од 09.06.2021. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости су поднели:

- бранилац окривљеног Миломира Петровића - адвокат Димитар Крстев, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези чланова 22. и 25. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев;

- бранилац окривљеног Миломира Петровића - адвокат Момо Брајовић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд применом члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП преиначи пресуду Апелационог суда у Крагујевцу КЖ1 723/21 од 03.12.2021. године тако што ће окривљеног Миломира Петровића ослободити од кривичне одговорности за кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези става 1. КЗ у вези кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 1. КЗ или му за исто изрећи знатно мању казну или спорни догађај квалификовати као кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. КЗ у вези кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ или да укине другостепену пресуду и предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање пред потпуно измењеним већем.

Врховни касациони суд је доставио примерке захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП),

размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, па је, након оцене навода изнетих у захтевима, нашао:

Захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног Миломира Петровића су неосновани у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, док су у осталом делу недозвољени.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, бранилац окривљеног - адвокат Димитар Крстев у поднетом захтеву истиче да је суд у погледу субјективног обележја кривичног дела – кривице окривљеног (члан 22. КЗ) применио закон који се не може применити и то одредбу члана 25. КЗ. Наиме, по ставу браниоца, суд је у конкретном случају требало да примени одредбу члана 26. КЗ јер се у радњама окривљеног стичу сва обележја кривичног дела учињеног из нехата, а не да погрешно нађе да је окривљени поступао са евентуалним умишљајем, односно да је свестан и потпуно здрав донео одлуку да намерно изазове саобраћајну несрећу и пристао и сагласио се да својом вођом изазове смрт више лица и повреди других лица, знајући при томе да управља великим камионом и да не може да погине и повреди себе.

Поред тога, бранилац окривљеног – адвокат Момо Брајовић као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП која је општег карактера, при чему формално не означава ни једну повреду закона из члана 485. став 4. ЗКП, с тим што се из образложења захтева закључује да бранилац исти подноси због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП. Ово имајући у виду да бранилац у захтеву истиче да се у радњама окривљеног нису стекли сви елементи бића кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези става 1. КЗ у вези кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 1. КЗ за које је окривљени оптужен и правноснажно оглашен кривим, већ би се евентуално могли стећи елементи кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, обзиром да окривљени, по ставу браниоца, у конкретном случају није поступао са умишљајем, већ је кривично дело евентуално извршио из свесног нехата.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног Миломира Петровића се, по налажењу Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Наиме, супротно наводима браниоца окривљеног – адвоката Димитра Крстева, у конкретном случају у чињеничном опису кривичног дела утврђеном у изреци побијане правноснажне пресуде субјективно обележје кривичног дела – кривица окривљеног Миломира Петровића је описана тако што је окривљени само у односу на основно дело угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 1. КЗ поступао са евентуалним умишљајем – окривљени био свестан да управљањем возилом на начин описан у изреци пресуде може угрозити јавни саобраћај и довести у опасност животе и тела људи, других учесника у саобраћају, па је на то пристао, док је у односу на тежу последицу кривичног дела из члана 297. став 2. КЗ која се састоји у наступању смрти једног или више лица и то у конкретном случају у наступању смрти 4 лица

и то оштећених ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ и ИИ (при чему су оштећени ЈЈ и КК задобили тешке телесне повреде опасне по живот) окривљени поступао са свесним нехатом - окривљени био свестан да за случај угрожавања јавног саобраћаја и довођења у опасност живота других учесника у саобраћају може доћи до теже последице, али је олако држао да до такве последице неће доћи. Дакле окривљени није и у односу на тежу последицу поступао са евентуалним умишљајем како то нетачно у захтеву наводи бранилац окривљеног – адвокат Димитар Крстев (окривљени пристао и сагласио се да својом возњом изазове смрт више лица и повреде других лица). Имајући у виду напред наведено, односно да из изреке правноснажне пресуде јасно произилази да је окривљени у односу на основно дело угрожавања јавног саобраћаја из члана 289. став 1. КЗ поступао са евентуалним умишљајем, то је стога суд у конкретном случају правилно правно квалификовао кривичноправне радње окривљеног Миломира Петровића као кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези става 1. КЗ у вези кривичног дела угрожавања јавног саобраћаја из члана 289. став 1. КЗ за које је он оптужен и за исто га правноснажно огласио кривим и осудио, правилно налазећи да се у описаним радњама окривљеног стичу сва битна законска субјективна и објективна обележја тог кривичног дела, а не кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези кривичног дела угрожавања јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ како то неосновано у поднетом захтеву истиче бранилац окривљеног – адвокат Момо Брајовић, те правилно при томе применивши одредбу члана 25. КЗ која ближе описује појам умишљаја, због чега се као неосновани оцењују наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног Миломира Петровића у осталом делу су одбачени као недозвољени.

Наиме, бранилац окривљеног – адвокат Момо Брајовић у осталом делу захтева истиче да је суд одлуком о казни повредио одредбу члана 54. КЗ, а који наводи браниоца окривљеног би по налажењу овога суда представљали повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном. Међутим, бранилац окривљеног својим даљим наводима у образложењу захтева у којима истиче да је суд драконски казнио окривљеног, те да му није могао као отежавајућу околност ценити чињеницу да је он раније осуђивано лице пошто су се за осуде окривљеног из казнене евиденције стекли услови за њихово брисање, фактички по налажењу овога суда указује на повреду одредбе члана 441. став 1. ЗКП.

Како, дакле, из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног – адвокат Момо Брајовић у осталом делу захтева за заштиту законитости, као разлог побијања правноснажних пресуда, само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, док суштински указује на повреду одредбе члана 441. став 1. ЗКП, а која повреда одредбе ЗКП не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног – адвоката Моме Брајовића у овом делу оценио недозвољеним.

Поред тога, бранилац окривљеног – адвокат Момо Брајовић својим наводима у којима истиче да у изреци првостепене пресуде није извршена конкретизација кривичног дела из разлога јер из навода у изреци пресуде произилази да возња окривљеног начелно (уопштено) има елементе насилничке возње, а при томе суд у изреци пресуде није назначио коју конкретно одредбу (тачку) члана 41. став 2. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, је окривљени критичном приликом прекршио, по налажењу Врховног касационог суда заправо указује на неразумљивост изреке првостепене пресуде, а што би представљало битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП.

Осим тога, овај бранилац окривљеног у поднетом захтеву указује и на нејасност разлога које су нижестепени судови дали у образложењима побијаних пресуда везано за умишљај окривљеног и његову урачунљивост у време извршења кривичног дела, а који наводи браниоца окривљеног би по налажењу овога суда представљали битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП. Такође, бранилац окривљеног – адвокат Момо Брајовић у поднетом захтеву оспорава налаз и мишљење вештака саобраћајне струке Душана Стаменковића у погледу дужине камиона којим је управљао окривљени и у погледу чињенице да је окривљени пре саобраћајне незгоде вршио претицање два теретна возила, а у вези са тим оспорава и оцену суда о прихватљивости овог доказа, те бранилац даље оспорава чињенични закључак суда да је окривљени критичном приликом био урачунљив и да није имао епилептични напад, а што по браниоцу произилази из налаза и мишљења стручног саветника - неуропсихијатра Михаила Пантовића, што све у битном по налажењу овога суда представља оспоравање чињеничног стања утврђеног у правноснажним пресудама и указивање на погрешну оцену доказа од стране нижестепених судови, давањем сопствене оцене изведених доказа која је потпуно другачија од оне коју су дали нижестепени судови.

Бранилац окривљеног – адвокат Димитар Крстев у осталом делу захтева за заштиту законитости истиче да су разлози који су дати у образложењима нижестепених пресуда нејасни и противречни, те да постоји знатна противречност између онога што се наводи у разлозима пресуда о садржини исправа и записника о исказима датим у поступку и самих тих исправа и записника, а који наводи браниоца окривљеног би по налажењу овога суда представљали битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП. Поред тога, бранилац окривљеног – адвокат Димитар Крстев у образложењу захтева оспорава налаз и мишљење комисије вештака Завода за судску медицину у Нишу, износећи при томе сопствени чињенични закључак да из целокупне медицинске документације за окривљеног произилази да је критичном приликом код окривљеног постојала промена у мозгу која је дијагностикована као каверном у мозгу, а која је по налазу и мишљењу стручног саветника др Михаила Пантовића довела до епилептичног напада окривљеног, а што не искључује ни вештак др Катарина Годоровић, те бранилац окривљеног даље оспорава и налаз и мишљење вештака саобраћајне струке Душана Стаменковића, а што све у битном по налажењу овога суда представља оспоравање чињеничног стања утврђеног у правноснажним пресудама и указивање на погрешну оцену доказа од стране нижестепених судови.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да оба браниоца окривљеног Миломира Петровића нижестепене пресуде побијају и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне оцене изведених доказа од стране нижестепених судова, а бранилац окривљеног – адвокат Момо Брајовић и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, а што не представља законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовим браниоцима, то је Врховни касациони суд у овом делу захтеве бранилаца окривљеног оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП на коју се неосновано указује захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног Миломира Петровића, адвоката Димитра Крстева и адвоката Моме Брајовића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтеве у односу на наведену повреду одбио као неосноване, док је у осталом делу на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП захтеве одбацио као недозвољене и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић